DOMSTOLENS DOM
30. marts 1993 *

I sag C-24/92,

angående en anmodning, som Luxembourgs directeur des contributions i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Pierre Corbiau

mod

Administration des contributions,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 48,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G.C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J.L. Murray samt dommerne G.F. Mancini, R. Joliet, F.A. Schockweiler, J.C. Moitinho de Almeida og F. Grévisse,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent H. Étienne, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at den luxembourgske regering ved conseiller de direction de première classe

* Processprog: fransk.

J.-M. Klein, Finansministeriet, og Kommissionen har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 12. januar 1993,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 16. februar 1993,

afsagt følgende

Dom

1 Ved beslutning af 28. januar 1992 indgået til Domstolen samme dag har Storhertugdømmet Luxembourgs directeur des contributions (direktøren for skattevæsenet) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende traktatens artikel 48.

2 Spørgsmålet er rejst under en klageprocedure uden for den ordinære retspleje, hvorunder P. Corbiau har anmodet directeur des contributions om tilbagebetaling af for meget opkrævet indkomstskat.

3 Corbiau, der er belgisk statsborger, er ansat ved Banque Paribas i Luxembourg. Han boede i Storhertugdømmet Luxembourg indtil den 25. oktober 1990, hvor han flyttede til Belgien, men bibeholdt sin beskæftigelse i Luxembourg. I stedet for at være hjemmehørende skatteyder blev han således ikke-hjemmehørende skatteyder i Luxembourg.

4 I perioden fra den 1. januar 1990 til den 25. oktober 1990 foretog hans arbejdsgiver indeholdelser i hans løn med den sats, der ville have fundet anvendelse, såfremt han havde været hjemmehørende i Storhertugdømmet Luxembourg hele året.

5 Herefter blev den indkomst, Corbiau oppebar i de første ti måneder af 1990, i forbindelse med den endelige skattefastsættelse beskattet på grundlag af den progressive sats, der normalt svarer til denne indkomst på årsbasis. Men da denne sats var lavere end den, på grundlag af hvilken indeholdelserne i lønnen var blevet beregnet, viste slutopgørelsen for 1990, at der var opkrævet 180 048 LFR for meget.

6 De luxembourgske skattemyndigheder nægtede at tilbagebetale den overskydende skat under henvisning til artikel 154, stk. 6, i lov om indkomstskat, ifølge hvilken indeholdt skat i løn mv. over for lønmodtagere, der kun er hjemmehørende skattepligtige i en del af året, enten fordi de tager bopæl i, eller fordi de forlader landet i løbet af året, tilfalder statskassen.

7 Den 28. juni 1991 indgav den pågældende skatteyder klage til directeur des contributions på grundlag af § 131 i Abgabenordnung (skattekontrollov).

8 Ifølge denne bestemmelse »kan finansministeren i særlige tilfælde (herunder flere særlige tilfælde på én gang, f.eks. dårligt vejr eller andre særlige omstændigheder) træffe beslutning om hel eller delvis eftergivelse af statsskat, som det ville være urimeligt at opkræve i det konkrete tilfælde, eller om tilbagebetaling af eller modregning i allerede betalt statsskat«.

9 Ifølge artikel 8 i storhertugelig anordning af 26. oktober 1944 »behandles klager samt anmodninger om eftergivelse eller nedsættelse, der indgives af skatteyderne, af chefen for den kompetente administration eller hans befuldmægtigede, medmindre der indbringes sag for en instans, der skal udpeges ved ministeriel bekendtgørelse«.

10 I medfør af artikel 2, stk. 1, i lov af 17. april 1964 om omorganisering af skattevæsenet, som ændret ved lov af 20. marts 1970, er denne administration overdraget en direktør, som er chef for administrationen.

11 Endelig er det ved artikel 1 i ministeriel bekendtgørelse af 10. april 1946 bestemt, at Conseil d'État's tvistemålsudvalg bestående af tre medlemmer skal behandle klager om skatter og afgifter i sidste instans.

12 Corbiau har over for directeur des contributions påberåbt sig dommen af 8. maj 1990 (sag C-175/88, Biehl, Sml. I, s. 1779), i hvilken Domstolen fastslog, at »det er i strid med traktatens artikel 48, stk. 2, såfremt indeholdelser af skat i løn mv. over for en EF-statsborger, der kun er skattepligtig som hjemmehørende i en medlemsstat en del af året, enten fordi han tager bopæl dér eller forlader den i løbet af skatteåret, ifølge den pågældende stats skattelovgivning tilfalder statskassen og ikke kan kræves tilbagebetalt«.

13 Luxembourgs directeur des contributions, der var i tvivl om, hvorledes denne dom påvirkede den sag, der var forelagte ham, besluttede at stille Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er det i strid med EØF-traktatens artikel 48, at der i en medlemsstat, hvor lønmodtagere, der har været skattepligtige som hjemmehørende i hele skatteåret, har ret til tilbagebetaling af indkomstskat, som arbejdsgiveren lovligt har indeholdt i deres løn, såfremt og i den udstrækning der er indeholdt et større beløb end den indkomstskat, der beregnes efter taksten for den samlede indkomst i året, kun tilbagebetales lovligt indeholdt skat til en EF-borger, der har været skattepligtig som hjemmehørende i en del af året, på samme betingelse og i samme udstrækning?«

14 Inden besvarelsen af dette præjudicielle spørgsmål må der tages stilling til, om directeur des contributions er en ret i henhold til traktatens artikel 177, og dermed, om spørgsmålet kan antages til realitetsbehandling.

15 Det bemærkes herved, at begrebet »ret« har fællesskabsretlig karakter, og at der efter dets indhold derved kun kan forstås en myndighed, der er udenforstående i forhold til den myndighed, som har truffet den afgørelse, der er genstand for sagsanlægget.

16 I denne sag har directeur des contributions directes et des accises ikke denne egenskab. Som chef for denne myndighed har han en åbenbar organisatorisk forbindelse med den tjenestegren, der har foretaget den anfægtede skatteansættelse, som den til ham indgivne klage er rettet mod. Dette underbygges i øvrigt af, at nævnte directeur i tilfælde af en sag ved Conseil d'État vil være part i sagen.

17 Directeur des contributions kan herefter ikke anses for en ret i henhold til traktatens artikel 177, hvorfor spørgsmålet må afvises.

Sagens omkostninger

18 De udgifter, der er afholdt af Storhertugdømmet Luxembourgs regering og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da retsforhandlingerne i forhold til hovedsagens parter udgør et led i en sag, der verserer for Luxembourgs directeur des contributions, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens eventuelle omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Storhertugdømmet Luxembourgs directeur des contributions ved beslutning af 28. januar 1992, for ret:

Det af Storhertugdømmet Luxembourgs directeur des contributions forelagte spørgsmål afvises.

Due Rodríguez Iglesias Zuleeg Murray Mancini

Joliet Schockweiler Moitinho de Almeida Grévisse

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. marts 1993.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident